

ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ανάσα ζωής

του Ντέιβιντ Χέαρ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΚΘΒΕ
ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εθνικό Θεατρικό Συμπάνι
www.ntng.gr

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2007-2008

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος
Δημήτρης Γαρούφας

Αντιπρόεδρος
Θεόδωρος Κορρές

Μέλη
Ρούλα Αθαβέρα
Καίτη Ιμπροχώρη
Σπύρος Παγιατάκης
Αδριανή Τουντοπούλου
Γιάννης Χρυσούλης

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Νικήτας Τσακίρογλου

Αναπληρωτής Διευθυντής
Κωνσταντίνος Οικονόμου

ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ανάσα ζωής
του Ντέιβιντ Χέαρ

Πρώτη παράσταση: 23 Νοεμβρίου 2007
Μικρό Θέατρο ΜΟΝΗΣ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ
ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2007-2008

Ανάσα ζωής

Ντέιβιντ Χέαρ

Πρώτη Σκηνή ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Δεύτερη Σκηνή ΝΥΧΤΑ

Τρίτη Σκηνή ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

Τέταρτη Σκηνή ΜΕΡΑ

Το έργο διαδραματίζεται στην Αγγλία του σήμερα.

Μετάφραση: Χρήστος Καρχαδάκης – Τάσος Μπαντής
Σκηνοθεσία: Ανδρέας Βουτσινάς
Σκηνικά: Τίτη Κυριακίδου
Κοστούμια: Χρήστος Μπρούφας
Φωτισμοί: Διονύσης Κλειδέρης
Βοηθός σκηνοθέτη: Βίκη Αλεξάκη
Οργάνωση παραγωγής: Αθηνά Σαμαρτζίδου

Διανομή:

Μαντλέν Αλεξάνδρα Λαδικού *Φράνσις* Μαρία Σκούντζου

*Η ζωή όπως ακριβώς είναι,
όνειρο από εκδίκηση.*

Πωλ Γκωγκέν

Η σύζυγος χτυπάει το κουδούνι της άγνωστης γυναίκας, με την οποία μοιραζότανε τον ίδιο άντρα για είκοσι χρόνια. Τώρα εκείνος τις έχει αφήσει και τις δύο· έχει φύγει στην Αμερική για μια άλλη γυναίκα. Το έργο είναι ένας ύμνος στη γυναικεία φύση που δίνει ζωή και αντλεί τη δύναμή της από το ένστικτο της μάνας.

Ανδρέας Βουτσινάς

Για να μπορέσεις να γράψεις ένα θεατρικό έργο πρέπει πρώτα να ξεκαθαρίσεις μέσα σου τι ακριβώς πιστεύεις, ποιες είναι οι δικές σου απόψεις πάνω στο θέμα. Καθώς γράφεις και δοκιμάζεις την αντοχή τους πάνω στη σκηνή, ανακαλύπτεις αν ισχύουν και κατά πόσον είναι αληθινές. Τις σκέψεις μπορείς να τις δοκιμάσεις μόνο αν τις ξεστομίσεις. Τις ιδέες μόνο αν τις βάλεις να λειτουργήσουν σε πραγματικές καταστάσεις. Γι' αυτό και το θέατρο είναι το καλύτερο δικαστήριο που διαθέτει μια κοινωνία.

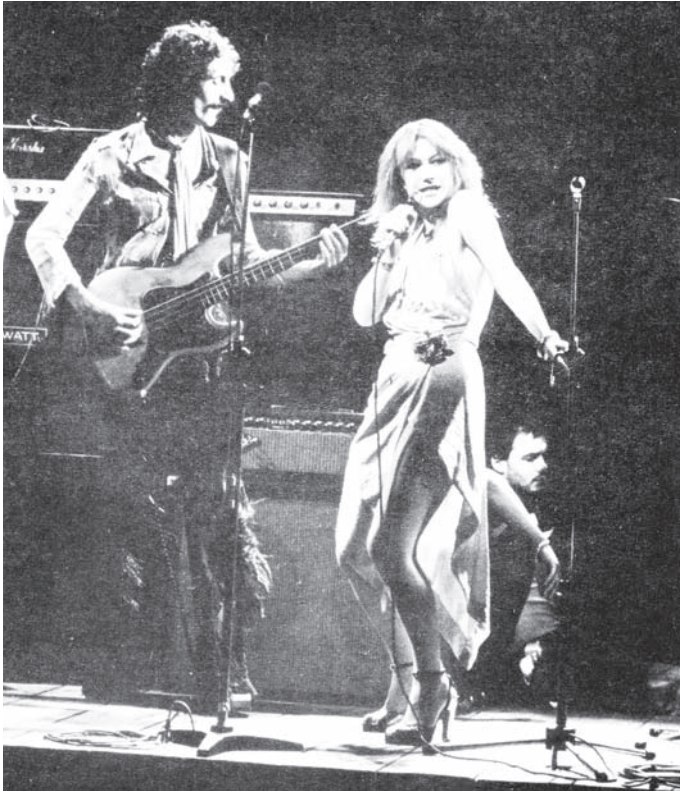
Ντέιβιντ Χέαρ

Ντέιβιντ Χέαρ: ένα συνοπτικό χρονολόγιο

1947 Ο Ντέιβιντ Χέαρ γεννιέται στο Σάσεξ της Αγγλίας.

1965 Φοιτά στο Jesus College του Κέιμπριτζ.

1968 Με τους Τόνυ Μπίκατ και Χάουαρντ Μπρέντον ιδρύουν το Πόρταμπιλ Θίατερ, με στόχο να στηλιτεύσουν τις κατεστημένες αξίες του βρετανικού θεάτρου. Για πέντε χρόνια, το Πόρταμπιλ Θίατερ αποτελεί χώρο έκφρασης δημιουργών του εναλλακτικού θεάτρου· περιοδεύει σε όλη την Αγγλία ανεβάζοντας έργα των ιδρυτών του και παρουσιάζοντάς τα σε εξωθεατρικούς χώρους.

Teeth 'n' Smiles, Ρόγιαλ Κορτ Θίατερ, Λονδίνο, σκηνοθεσία: Ντέιβιντ Χέαρ, 1975.

1970 Ο Χέαρ γράφει το *Slag*, μια σάτιρα για τρεις γυναίκες που απορρίπτουν τον επιβεβλημένο από την κοινωνία ρόλο τους. Πρόκειται για το πρώτο έργο του που ανέβηκε σε θεατρική σκηνή στο Λονδίνο (Χάμστεντ Θίατερ Κλάμπ). Την ίδια χρονιά προσλαμβάνεται ως εισηγητής δραματολογίου στο περίφημο Ρόγιαλ Κορτ Θίατερ.

1971 Διασκευάζει και μεταφράζει τους *Κανόνες του παιχνιδιού* του Πιραντέλλο για το Εθνικό Θέατρο του Λονδίνου.

1972 Το Πόρταμπιλ Θίατερ ανεβάζει το *England's Ireland*. Το έργο, που προέκυψε από την συνεργασία των Τόνι Μπίκατ, Χάουαρντ Μπρέντον, Μπράιαν Κλάρκ, Ντέιβιντ Έντγκαρ, Φράνσις Φουξ και Σνου Ουίλσον, έχει ως θέμα τη βρετανική επέμβαση στη Β. Ιρλανδία.

1973 Συνεργάζεται ως μόνιμος δραματουργός με το Νότινχαμ Πλήχαιους και γράφει σε συνεργασία με τον Χάουαρντ Μπρέντον το *Brassneck*, με το οποίο πειραματίζονται σε νέες αισθητικές φόρμες.

Fanshen, Κρούσιμπιλ Θίατερ, Σέφιρντ, σκηνοθεσία: Ντέιβιντ Χέαρ, 1975.

Η Κέιτ Νέλιγκαν στο *Plenty*, Εθνικό Θέατρο του Λονδίνου, σκηνοθεσία: Ντέιβιντ Χέαρ, 1978.

1974 Ανεβαίνει με μεγάλη επιτυχία το *Knuckle* στο Κόμντι Θάτερ του Ουέστ Εντ, για το οποίο του απονέμεται το βραβείο Τζον Λιουέλιν Ρνς. Ιδρύουν μαζί με τον Μπιλ Γκάσκιλ, σκηνοθέτη και καλλιτεχνικό διευθυντή τότε του Ρόγιαλ Κορτ, το Τζόντ Στοκ, που θα αποτελέσει ένα από τα πιο σημαντικά εναλλακτικά θέατρα στην Αγγλία. Τα έργα γράφονται συλλογικά και προκύπτουν τόσο μέσα από αυτοσχεδιασμούς όσο και από τη θεωρητική έρευνα. Δίνεται επίσης έμφαση στην αισθητική ποιότητα των παραστάσεων.

1975 Στο Τζόντ Στοκ, ο Χέαρ γράφει το *Fanthen* (βασισμένο στο βιβλίο του Ουίλιαμ Χίντον). Πρόκειται για ένα πολιτικό έργο που με φόντο την Κινέζικη Επανάσταση εκφράζει την πεποίθηση του συγγραφέα ότι η επίτευξη των αναγκών κοινωνικών μεταβολών δεν αποτελεί ένα ουτοπικό όραμα. Ανεβαίνει στο Ρόγιαλ Κορτ το *Teeth 'n' Smiles*, μια παθιασμένη ερωτική ιστορία που διαδραματίζεται στα παρασκήνια μιας ροκ συναυλίας. Κεντρικό πρόσωπο του έργου μια γυναίκα (στο ρόλο της Μάγκι η Έλεν Μίρεν), που επιλέγει την αυτοκαταστροφή, προκειμένου να μείνει πιστή στον δικό της κώδικα αξιών.

1978 Γράφει το *Plenty*, το πρώτο από μία σειρά έργων που έγραψε για το Εθνικό Θέατρο του Λονδίνου. Το έργο μιλά για την αποτυχία της σύγχρονης Βρετανίας να ανταποκριθεί στα οράματα της μεταπολεμικής εποχής.

1982-3 Γράφει το *A Map of the World*, με κεντρικό θέμα τον ρόλο του συγγραφέα στη σύγχρονη κοινωνία και τη σχέση

της Δύσης με τον Τρίτο Κόσμο. Το έργο ανεβαίνει την επόμενη χρονιά στο Εθνικό Θέατρο του Λονδίνου σε σκηνοθεσία του ίδιου. Το 1983 γράφει το σενάριο της τηλεταινίας *Saigon: Year of the Cat*, που βασίζεται στις αναμνήσεις του από την επίσκεψή του στο Βιετνάμ το 1973.

1984 Το Εθνικό Θέατρο του Λονδίνου, υπό τη διεύθυνση του Πήτερ Χολ, δίνει στον Χέαρ τον τίτλο του associate director.

1985 Μαζί με τον Χάουαρντ Μπρέντον γράφουν το *Πράβντα* (*Pravda, a Fleet Street Comedy*), που ανεβαίνει με επιτυχία στο Εθνικό Θέατρο του Λονδίνου, σε σκηνοθεσία του ίδιου. Το

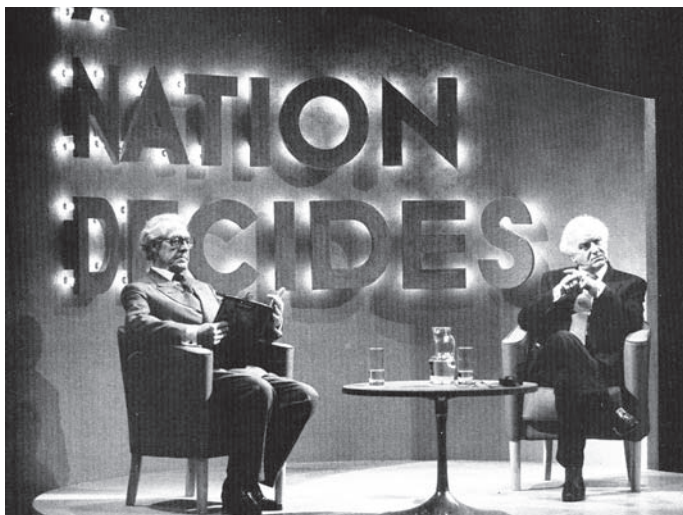
Από την τηλεταινία *Saigon: Year of the Cat* του Ντέιβιντ Χέαρ, Thames TV, 1983.

έργο είναι μια σάτιρα για τη συμπαιγνία του δεξιού τύπου με την κυβέρνηση Θάτσερ. Τον κεντρικό ήρωα, ένα κράμα Χίτλερ και Ριχάρδου Γ', ερμηνεύει ο Άντονι Χόπκινς. Το έργο βρίσκει θερμή υποδοχή από την κριτική. Στην Ελλάδα παρουσιάζεται το 1986 από το Θέατρο Τέχνης. Την ίδια χρονιά ο Χέαρ γράφει και σκηνοθετεί την πρώτη του κινηματογραφική ταινία, το *Wetherby*, η οποία αποσπά τη Χρυσή Άρκτο στο Φεστιβάλ του Βερολίνου.

1988 Στο Εθνικό Θέατρο του Λονδίνου ανεβάζει το *The Secret Rapture*, που θίγει και πάλι τον συντηρητισμό της θατσερικής περιόδου.

1991 Εκδίδεται το *Writing Left-Handed*, ένας τόμος με κείμενα του Χέαρ για το θέατρο και τον κινηματογράφο.

1993 Ανεβαίνει στο Εθνικό Θέατρο του Λονδίνου, σε σκηνοθεσία Ρίτσαρντ Έιρ, η τριλογία του Χέαρ *The David Hare Trilogy*, που αποτελείται από τα έργα: *Racing Demon* (1990), *Murmuring Judges* (1991) και *The Absence of War* (1993). Οι Τάιμς τον χαρακτηρίζουν ως τον σημαντικότερο θεατρικό

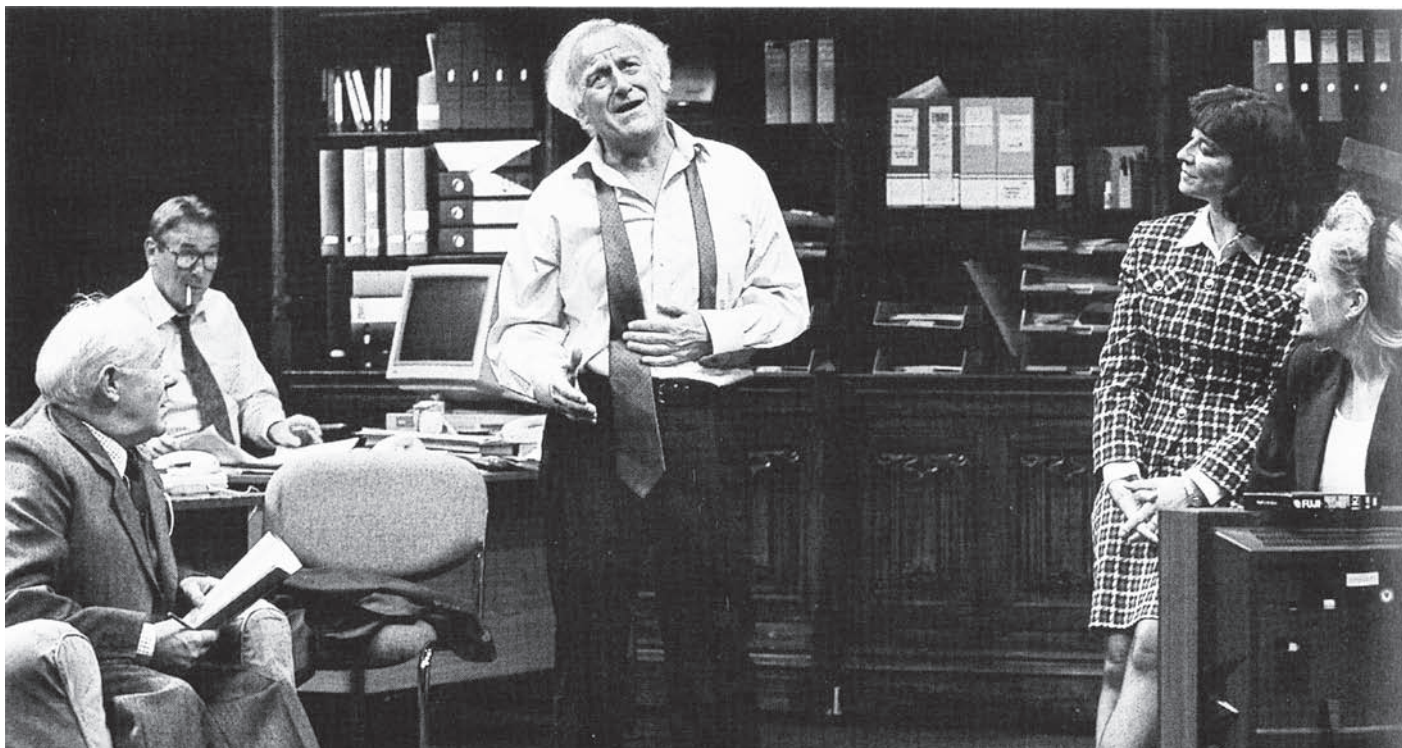

Ο Ρόμπιν Μπέιλι και ο Τζον Θο στο *The Absence of War*, Εθνικό Θέατρο του Λονδίνου, σκηνοθεσία: Ρίτσαρντ Έιρ, 1993.

Τα έργα του Χέαρ, παρά τις περιστασιακές παρεκκλίσεις σε θέματα που αφορούν τον Τρίτο κόσμο, προσφέρουν μια πλούσια σκιαγράφηση της σύγχρονης Βρετανίας και των θεσμών της. Η γκάμα του μπορεί να είναι ευρύτερη από αυτήν του Τζον Όσμπορν, αλλά, όπως και ο μέντοράς του, φαίνεται να βλέπει την πατρίδα του με ένα μείγμα κριτικής απόγνωσης και αμήχανης τρυφερότητας: είναι ένας από εκείνους τους συγγραφείς που αισθάνονται συνεχώς υποχρεωμένοι να ελέγχουν την ηθική θερμοκρασία της Βρετανίας με θερμόμετρο τη θεατρική συγγραφή. [...] Συνεκτικός κρίκος όλης της δραματουργίας του είναι η πίστη του στη δύναμη του θεάτρου ως μέσου κοινωνικής παρέμβασης και η ακλόνητη πεποίθησή του ότι ο συγγραφέας οφείλει να διερευνά και να ερμηνεύει την κοινωνία στην οποία ζει. Τα έργα του Χέαρ φανερώνουν τη διττή προσωπικότητα του ίδιου, με τη ρομαντική και την επαναστατική πλευρά του να βρίσκονται συχνά αντιμέτωπες. Στο σύνολό τους προσφέρουν μια αυθεντική και διαυγή εικόνα των κλυδωνισμών που υπέστη η βρετανική κοινωνία τα τελευταία πενήντα χρόνια.

Michael Billington, *David Hare: Critical Perspective*, 2002 στον δικτυακό τόνο <http://www.contemporarywriters.com/> (4/11/2007).

Μετάφραση: Όλγα Χατζνικιάκωβου

The Absence of War, Εθνικό Θέατρο του Λονδίνου, σκηνοθεσία: Ρίτσαρντ Έιρ, 1993.

συγγραφέα της γενιάς του. Την ίδια χρονιά γράφει το σενάριο της ταινίας του Λούι Μαϊλ *Μοιραίο πάθος* (*Damage*).

1994 Διασκευάζει τη *Ζωή του Γαλιλαίου* του Μπρεχτ που παίζεται στο θέατρο Αλμείντα.

1995 Το Εθνικό Θέατρο του Λονδίνου ανεβάζει τον *Γυάλινο ουρανό* (*Skylight*), που αποσπά τα βραβεία Ολίβιε και BBC. Στην Ελλάδα ανεβαίνει το 1997 από το Θέατρο Εξαρχείων. Διασκευάζει τη *Μάνα Κουράγιο*, που επίσης ανεβαίνει στο Εθνικό Θέατρο του Λονδίνου.

1997 Παρουσιάζεται στο Εθνικό Θέατρο του Λονδίνου *Η άποψη της Έιμι* (*Amy's View*) με πρωταγωνίστρια τη Τζούντι Ντεντς και σε σκηνοθεσία Ρίτσαρντ Έιρ. Στην Ελλάδα

ανεβαίνει το 1998 στο θέατρο Πόρτα. Διασκευάζει τον *Ιβάνοφ* του Τσέχωφ, που ανεβαίνει στο θέατρο Αλμείντα με πρωταγωνιστή τον Ρέιφ Φάινς.

1998 Ανεβαίνει το *Judas Kiss* στο Λονδίνο (Πλέικιαους Θήατερ, παραγωγή του θεάτρου Αλμείντα) με πρωταγωνιστή τον Λιάμ Νίσον. Το έργο αναφέρεται στη δίκη του Όσκαρ Ουάιλντ. Την ίδια χρονιά ανεβαίνει στο Ρόγιαλ Κορτ το *Via Dolorosa*, ένας μονόλογος που ερμηνεύει ο ίδιος, όπου αποπειράται να κατανοήσει τη διαμάχη Ισραηλινών και Παλαιστινίων. Διασκευάζει το *Γαϊτανάκι του έρωτα* του Σνίτσηρ, που παίζεται στο Ντόνμαρ Γουέρχαους με τον τίτλο *The Blue Room* και με πρωταγωνίστρια τη Νικόλ Κίντμαν. Η Βασίλισσα Ελισάβετ τον τιμά με τον τίτλο του «Σερ» για την προσφορά του στις τέχνες.

1999 Εκδίδεται το βιβλίο του *Acting Up: a Diary*, όπου καταγράφει τις απόψεις του για την υποκριτική τέχνη και τη θεατρική συγγραφή.

2000 Ανεβαίνει το *My Zinc Bed* στο Ρόγιαλ Κορτ σε σκηνοθεσία του Χέαρ· το έργο θέτει ερωτήματα σε σχέση με την ύπαρξη ή μη της ελεύθερης βούλησης στη σύγχρονη κοινωνία.

2001 Διασκευάζει τον *Πλατόνοφ* του Τσέχοφ, που ανεβαίνει στο θέατρο Αλμείντα.

2002 Γράφει το σενάριο για την ταινία *Οι ώρες* (*The hours*) του Στίβεν Ντάλντρι (βασισμένο στο ομώνυμο μυθιστόρημα του Μάικλ Κάνινγκαμ). Ανεβαίνει το *Ανάσα ζωής* (*The Breath of Life*) στο θέατρο Ρόγιαλ Χείμάρκετ του Λονδίνου με την Τζούντι Ντεντς (Φράνσις) και τη Μάγκι Σμιθ (Μαντλέν).

2003 Γράφει το *The Permanent Way*, που αναφέρεται στην ιδιωτικοποίηση των βρετανικών σιδηροδρόμων και το οποίο ανεβαίνει στο Εθνικό Θέατρο του Λονδίνου το 2004.

2005 Ανεβαίνει το *Stuff Happens* στο Εθνικό Θέατρο του Λονδίνου. Κεντρικό θέμα του έργου αποτελεί ο πόλεμος στο Ιράκ. Εκδίδεται το βιβλίο του Χέαρ *Obedience, Struggle and Revolt*, μία συλλογή από δοκίμια για τη σχέση πολιτικής και τέχνης.

2006 Ανεβαίνει στο Μπρόντγουεϊ το *The Vertical Hour*, σε σκηνοθεσία Σαμ Μέντες με πρωταγωνίστρια τη Τζούλιαν Μουρ.

Πηγή:
About Hare: The Playwright and the Work,
ed. by Richard Boon, Λονδίνο 2003.

Η Νικόλ Κίντμαν στο *The Blue Room*, Ντόνμαρ Γουέρχαους, σκηνοθεσία: Σαμ Μέντες, 1998.

Ελπίδα μου να συνεχίσω να ξαφνιάζω... του Ντέιβιντ Χέαρ

Το *Ανάσα ζωής* έχει καταχωρηθεί στη μνήμη μου, χωρίς αμφιβολία, ως το έργο που έγραψα με τη μεγαλύτερη δυσκολία. Για έναν ολόκληρο χρόνο, το έτος 2001, κάθε πρωί καθόμουν να δουλέψω και, αν στο τέλος της μέρας είχα καταφέρει να γράψω μισή σελίδα, ήμουν πολύ ευχαριστημένος. Η έκταση του έργου είναι μικρή και η δομή του μοιάζει, φαινομενικά, πολύ απλή. Ξεκίνησα, όπως πάντα, με μια εικόνα –στην προκειμένη περίπτωση την εικόνα μιας γυναίκας κάποιας ηλικίας να στέκεται μόνη της σε ένα δωμάτιο μιας αγγλικής παραλιακής πόλης. Αγαπούσα αυτήν την εικόνα και ήξερα ότι σκόπευα να συμπυκνώσω ολόκληρη την ιστορία στη διάρκεια μιας και μοναδικής νύχτας. Μπορεί να νομίσετε ότι τίποτα δεν θα μπορούσε να είναι απλούστερο. Ωστόσο, έπρεπε, με κάποιον τρόπο, να συνοψίσω ολόκληρη την προσωπική ζωή δύο γυναικών σε 95 λεπτά κειμένου: στην ουσία ήταν αναγκαίο να δημιουργήσω με εξονυχιστική λεπτομέρεια το ιστορικό της ζωής τους. Προκειμένου να βοηθήσω τους νθοποιούς, έφτασα στο σημείο να συντάσσω σχεδιάσματα βιογραφικών σημειωμάτων, ανά έτος, για κάθε έναν από τους χαρακτήρες, ώστε να γνωρίζουν κάθε σημαντικό γεγονός του παρελθόντος του ήρωα που υποδύονταν –συμπεριλαμβανομένου ακόμη και πότε ξεκίνησαν ή έκοψαν το τσιγάρο. Γι' αυτόν τον λόγο η διάρκεια συγγραφής του έργου ήταν τόσο μεγάλη.

Ήθελα να εκφράσω την άποψή μου ότι οι ζωές των μεγαλύτερων σε ηλικία ανθρώπων έχουν αποκτήσει πλέον ζωτική σημασία. Χάρη στη σύγχρονη ιατρική και όλο αυτό το γάλα που ήπιαμε μετά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο, υπάρχουν πλέον άνθρωποι στη Δύση που ανήκουν σε μια νέα ηλικιακή κατηγορία. Μια ηλικιακή κατηγορία που δεν μπορεί πια να χαρακτηρίζεται μέση ηλικία, αλλά σίγουρα ούτε και τρίτη ηλικία. Είναι κάτι ενδιάμεσο –μια περίοδος στη διάρκεια της οποίας ο κάθε άνθρωπος έχει τη δυνατότητα να κάνει μια ανασκόπηση της ζωής του, γνωρίζοντας ότι έχει και άλλα είκοσι τουλάχιστον χρόνια ζωής. Ήθελα να περιγράψω δυο γυναίκες σε αυτό ακριβώς το σημείο: με ένα μακρύ παρελθόν πίσω τους, αλλά και με την προσμονή ενός μέλλοντος μπροστά τους.

Μου είναι δύσκολο να εξηγήσω πού οφείλεται το γεγονός ότι δουλεύω πλέον τόσο συμπυκνωμένα. Είναι φανερό ότι τα πρόσφατα έργα μου έχουν πολύ λίγους χαρακτήρες –τρεις το *Skylight*, έναν το *Via Dolorosa* και τρεις πάλη το *My Zinc Bed*. Πριν δέκα χρόνια έγραψα μια εκτενή τριλογία για το Εθνικό Θέατρο του Λονδίνου, έργα για την Εκκλησία, τη δικαιοσύνη και το Εργατικό Κόμμα. Τα έργα *Racing Demon*, *Murmuring Judges* και *The Absence of War* έχουν αμέτρητες αλληλαγές δραματικού χώρου και μεγάλες διανομές, σε μια προσπάθεια να φιλοτεχνήσω έναν τεράστιο κοινωνικό καμβά. Είναι αλήθεια ότι η προσπάθεια αυτή με άφησε ανικανοποίητο· επιθυμούσα να διερευνήσω τη δυνατότητα εμβάθυνσης που προσφέρει η εστίαση σε μικρότερα κοινωνικά και δραματικά σύνολα. Και φυσικά δεν θεωρώ ότι αυτά τα έργα διαθέτουν λιγότερες κοινωνικές ή πολιτικές προεκτάσεις. Μάλλον το αντίθετο.

Πολλοί θεωρούν ότι γράφω έχοντας συγκεκριμένους ηθοποιούς στο μυαλό μου, αλλά αυτό δεν είναι αλήθεια. Για να είμαι εντελώς ειλικρινής, αυτό οφείλεται στις εξαιρετικές ερμηνείες των ηθοποιών που συμμετείχαν σε αυτά. Σίγουρα δεν σκεφτόμουν προκαταβολικά ούτε την Τζούντι (Ντεντς) ούτε την Μάγκι (Σμιθ), όταν έγραφα το έργο. Δεν το βρίσκω χρήσιμο να λαμβάνω υπόψη ποιός θα ερμηνεύσει κάθε ρόλο, επειδή αυτό –εκτός του ότι λειτουργεί περιοριστικά ως προς τη φαντασία μου– έχει επίσης ως συνέπεια να γράφω επηρεασμένος από την εικόνα που ήδη έχω για την ιδιοσυγκρασία και την υποκριτική ενός ηθοποιού. Στη διάρκεια των προβών του *Ανάσα ζωής*, μια από τις μεγαλύτερες απολαύσεις μου ήταν να βλέπω τις δύο ηθοποιούς να ανταποκρίνονται στην πρόκληση να ενσαρκώσουν χαρακτήρες που ποτέ δεν είχαν παίξει ως τότε. [..]

Δεν έχω ιδέα τι πρόκειται να γράψω στη συνέχεια. Η ανάγκη συγκέντρωσης σε αυτό το έργο ήταν τόσο έντονη που δεν αισθάνομαι ακόμη αρκετά έτοιμος για να προχωρήσω. Γράφω εδώ και πάρα πολύ καιρό –μια ολόκληρη ζωή, στην πραγματικότητα– για ένα σωρό θέματα, από την Κινέζικη επανάσταση ως την βοήθεια στον Τρίτο Κόσμο. Έτσι, ελπίζω να συνεχίσω να ξαφνιάζω τον ίδιο μου τον εαυτό και, κατ' επέκταση, ελπίζω και το κοινό.

«Experts from an interview with David Hare», στο πρόγραμμα της παράστασης
The Breath of Life στο θέατρο Ρόγιαλ Χέιμάρκετ του Λονδίνου, το 2002.
Μετάφραση: Όλγα Χατζνικιάκωβου.

Η Μάγκι Σμιθ και η Τζούντι Ντεντς στο *The Breath of Life*, θέατρο Ρόγιαλ Χέιμάρκετ, Λονδίνο, 2002.

Υστερες εξομολογήσεις

«Ο στόχος του θεάτρου είναι να φέρνει στην επιφάνεια μερικά από τα πιο προσωπικά και ενδόμυχα συναισθήματα των θεατών» γράφει ο Ντέιβιντ Χέαρ στον τόμο των δοκιμίων του με τον τίτλο *Writing Left-Handed*. Η θέση του συγγραφέα φαίνεται να δικαιώνεται απόλυτα στην *Ανάσα ζωής* (2002). Πρόκειται για ένα έργο κλειστό, γεμάτο εσωτερικότητα, τρυφερότητα, ποίηση, αναμνήσεις αηλιά και πόνο, μοναξιά, ματαιώσεις, απογοητεύσεις και πικρίες, με κύριο δραματουργικό πυρήνα του τον απολογισμό της ζωής δύο γυναικών κοντά στην τρίτη ηλικία. Το έργο, που αποτελεί μια πολύ προσωπική πορεία ενδοσκόπησης των δύο ηρωίδων μέσα από αμοιβαίες εξομολογήσεις και κοινό σημείο αναφοράς τη σχέση τους με τον ίδιο άντρα, προσφέρεται για μεγάλες υποκριτικά ερμηνείες δύο ισάξιων γυναικείων ρόλων.

Η θεματολογία του έργου αποτελεί μια από τις παρενθέσεις της συνήθους θεματολογίας των έργων του συγγραφέα, αφού ο Χέαρ στο μεγαλύτερο μέρος της δραματουργίας του ασχολείται με ζητήματα που παρουσιάζουν έντονο πολιτικό ενδιαφέρον, καταγγέλλουν τον βρετανικό ιμπεριαλισμό, ασκούν κριτική στους θεσμούς της βρετανικής κοινωνίας, μιλούν για τη διαφθορά στις τάξεις της εξουσίας και ανατέμνουν την κρίση της Δυτικής κοινωνίας και τις σχέσεις της με τον Τρίτο Κόσμο.

Διαμορφώνοντας μαζί με άλλους τις κυρίαρχες τάσεις της βρετανικής δραματουργίας των τελευταίων δεκαετιών, ο Χέαρ καθιερώθηκε ως ένας από τους μεγαλύτερους θεατρικούς συγγραφείς της γενιάς του, που με το θέατρό τους επιχειρούν να ασκήσουν ρόλο παρέμβασης στη σύγχρονη κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα. Χαρακτηριστικά έργα του μεταξύ άλλων είναι το *England's Ireland* (1972), το *Brassneck* (1973) σε συνεργασία με τον Χάουαρντ Μπρέντον, το αντιπολεμικό *Plenty* (1978), το έργο του *Πράβντα* (1985), που αναφέρεται στην εξουσία του Τύπου, *The Secret Rapture* (1988), έργο για τον θατσερισμό, και βέβαια η τριλογία *Racing Demon* (1990), *Murmuring judges* (1991), *The Absence of War* (1993) με το οποίο ελέγχει ουσιαστικά την Εκκλησία, τη δικαστική εξουσία και τα πολιτικά κόμματα αντίστοιχα. Ο πολιτικός προβληματισμός είναι επίσης κυρίαρχος στον μονόλογό του *Via Dolorosa* (1998), σχετικά με τη διαμάχη Παλαιστινίων και Ισραηλινών, στο έργο του *The Permanent Way* (2003) με θέμα την ιδιωτικοποίηση του Βρετανικού Σιδηροδρόμου αηλιά και στο πρόσφατο *Stuff Happens* (2005) που αναφέρεται στον πόλεμο του Ιράκ.

Στην *Ανάσα ζωής* ο συγγραφέας πραγματοποιεί στροφή προς τα έσω και διερευνά ψυχικά πεδία μέσα από την ιδιωτική ζωή δύο γυναικών. Η Φράνσις, γνωστή συγγραφέας, μητέρα δύο παιδιών, που την έχει εγκαταλείψει ο άντρας της, Μάρτιν, δικηγόρος, για μια πολύ νεότερη γυναίκα, επισκέπτεται τη Μαντλέν, πρώην ερωμένη του άντρα της καθ' όλη σχεδόν τη διάρκεια του γάμου τους. Η Μαντλέν, πρώην επιμελήτρια του Βρετανικού Μουσείου, ζει απομονωμένη σε μια παραθαλάσσια επαρχία της Νότιας Αγγλίας. Η αρχική επιφυλακτικότητα και δυσπιστία

της Μαντλέν για τους λόγους και τα κίνητρα της επίσκεψης της Φράνσις, σταδιακά αμβλύνεται και οι δύο γυναίκες, που γνώριζαν τα πάντα η μια για την ύπαρξη της άλλης, αφήνονται για πρώτη φορά σε αμοιβαίες εξομολογήσεις με επίκεντρο τον Μάρτιν.

Η Φράνσις, που ανακάλυψε τη συγγραφή τα τελευταία χρόνια της ζωής της, υπήρξε πάντα ήτρωτικά αφοσιωμένη σύζυγος και μητέρα των παιδιών τους. Υπομονετική και ανεκτική με τα απορήματα του συζύγου της αλλιώς και την ίδια στιγμή βαθύτατα πληγωμένη και ματαιωμένη, περνούσε τη ζωή της χωρίς ηρωικές εξάρσεις και με συνεχείς συμβιβασμούς. Η Μαντλέν, επαναστάτρια, ανεξάρτητη, δυναμική και ασυμβίβαστη από τη νεότητά της, εσωτερνιζόμενη τα οράματα της γενιάς του '60, των επαναστάσεων και των μεγάλων ανατροπών (εποχή της νεότητας του ίδιου του συγγραφέα) αφιερώθηκε στους κοινωνικούς αγώνες και την καριέρα, επένδυσε στον έρωτα και το πάθος, αρνήθηκε να συμφιλιωθεί με ό,τι θεωρούσε μέτριο και αντιηρωικό και κράτησε τον Μάρτιν πάντα κοντά της σαν μια «υποσημείωση» -όπως λέει η ίδια- που όμως κράτησε εικοσιπέντε χρόνια...

Δύο γυναίκες, δύο διαφορετικές στάσεις ζωής, η μια στον αντίποδα της άλλης. Αόρατος πρωταγωνιστής του έργου ο Μάρτιν γίνεται ουσιαστικά το πρόσχημα στα χέρια των δύο γυναικών για να αναλογιστούν και να εκφράσουν, η καθεμιά, την αγωνία τους για το παρελθόν και τις επιλογές τους, τη μοναξιά, τον χρόνο που πέρασε και τους συμβιβασμούς της ζωής.

Ο δραματικός χρόνος του έργου, ρεαλιστικής γραφής, καλύπτει μια νύχτα. Ο δραματικός χώρος είναι το σπίτι της Μαντλέν που βρίσκεται στην άκρη του «πουθενά». Η αίσθηση της ερημιάς υποβάλλεται από την αρχή του έργου, διαπερνώντας όλη του την ατμόσφαιρα. Η απόλυτη μοναξιά των ηρωίδων έρχεται σαν φυσική συνέχεια του δραματικού χώρου. Ο θεατής παρακολουθεί την ανάπλαση των γεγονότων του παρελθόντος μέσα από τις αλληλέλληλες αφηγήσεις των δύο γυναικών. Έργο αναλυτικής δομής, καθώς δεν υπάρχει καμιά ουσιαστική εξέλιξη των γεγονότων επί σκηνής. Οι όποιες εξελίξεις είναι ψυχολογικού χαρακτήρα και έχουν να κάνουν με τις συναισθηματικές μεταπτώσεις των γυναικών στη διάρκεια των αφηγήσεων. Η όλη δύναμη του έργου πηγάζει από την εσωτερικότητά του και επιβάλλεται μέσα από τη δημιουργία ατμόσφαιρας και ρυθμού. Ενός ρυθμού μουσικού, που όμως δεν ακούγεται. Όπως δεν προφέρονται και τα συναισθήματα που υπονοούνται κάτω από τις ύστερες εξομολογήσεις των ηρωίδων.

Κωνσταντίνα Ζηροπούλου, Φιλολόγος-Θεατρολόγος

Βιογραφικά σημειώματα

ΒΙΚΗ ΑΛΕΞΑΚΗ (βοηθός σκηνοθέτη)

Σπουδές: Απόφοιτος του τμήματος Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας. Μεταπτυχιακό στον τομέα της Διεύθυνσης Σκηνής (Mountview Academy of Theatre Arts, Λονδίνο). **Συνεργάστηκε** με την Όπερα Θεσσαλονίκης ως διευθύντρια σκηνής (*Νυκτερίδα*, *Aida*), με το Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης (*Così fan tutte*, *Σαλώμη*) και με το Φεστιβάλ Τραγουδιού Θεσσαλονίκης. Ως μέλος της Χορωδίας Θεσσαλονίκης τραγούδησε σε παραγωγές στο Κ.Θ.Β.Ε, στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης και Αθηνών, στο Ηρώδειο, την Εθνική Λυρική Σκηνή, καθώς και σε διεθνείς διαγωνισμούς και φεστιβάλ στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ (σκηνοθέτης)

Σπουδές: Υποκριτική και ενδυματολογία (Old Vic και σχολή Δραματικής Τέχνης και Τραγουδιού του W. Douglas). Φοίτησε στη σχολή του L. Strassberg. Το 1957 έγινε μέλος του Actors' Studio. Έχει σκηνοθετήσει πάνω από 130 παραστάσεις κλασικού και σύγχρονου ρεπερτορίου στο Λονδίνο, τον Καναδά, τη Ν. Υόρκη, το Παρίσι και την Ελλάδα. **Έχει συνεργαστεί με διεθνούς φήμης ηθοποιούς, όπως τους:** Τ. Φόντα, Φ. Ντάναγουϊ, Γ. Μπίτι, Α. Μπράνκροφτ, Φ. Αρντάν, Ε. Παππά, κ.ά.. Έχει σκηνοθετήσει στο Μπρόντγουεϊ, την Comédie Française, το Θέατρο του Π. Μπρουκ, κ.α.. **Έχει συνεργαστεί με**

το Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου, το Κ.Θ.Β.Ε., το Εθνικό Θέατρο κ.ά. **Τιμητικές διακρίσεις:** Η γαλλική κυβέρνηση του έχει απονεμίσει τον ανώτατο τίτλο τιμής «Commandeur des Arts et des Lettres», καθώς και τον τίτλο «Chevalier de Mérite».

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΧΑΔΑΚΗΣ (μετάφραση)

Σπουδές: Φιλοσοφική Σχολή (Ε.Κ.Π.Α.). Μεταπτυχιακός φοιτητής (Ε.Κ.Π.Α.). **Μεταφράσεις:** *Λοκαντιέρα* (Τ. Γκοιλντόνι, ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Κομοτηνής), *Δεσποινίς Πέπσι* (Φ.Π. Μπρινό, Θίασος Σ. Τζώρτζογλου – Μ. Μάηφα), *Αγνή του Θεού* (Τ. Πιελμίερ Θέατρο Τέχνης), *Βρικόλακες* (Ε. Ίψεν, ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Κρήτης), *Το Πένθος ταιριάζει στην Ηλέκτρα* (Ε. Νηλ, Κ.Θ.Β.Ε.) και με την Β. Παναγοπούλου το *Κι εγώ σ' αγαπώ* (Ντ. Λούσυ, Θίασος Β. Παναγοπούλου). Μεταφράσεις του κυκλοφορούν από τις Εκδόσεις Ύψιλον. Υπήρξε συντάκτης του περιοδικού Φουαγιέ. Έχει επιμεληθεί πολλές θεατρικές εκδόσεις. Είναι υπεύθυνος της θεατρικής σειράς των εκδόσεων Α. Σοκόλη – Θ. Κουλιεδάκη. Ως βοηθός σκηνοθέτη συνεργάστηκε με τους Α. Βουτσινά, Δ. Αράπογλου, Μ. Μάηφα, Μ. Μαρμαρινός, Ν. Μαστοράκη, Π. Μιχαηλίδη, Τ. Μπαντή, Έ. Παπακωνσταντίνου, Δ. Παπασταμάτη, Γ. Ρεμούνδο, Λ. Άλτερτον, Α. Φίλιπς, κ.ά..

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΚΛΕΙΔΕΡΗΣ (φωτιστής)

Σπουδές: Ηλεκτρολόγος (Σχολή Δημόκριτος). Έχει εργαστεί ως βοηθός μηχανικού κινηματογράφου στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης και **έχει συνεργαστεί με** τους σκηνοθέτες: Τ. Κανελιόπουλο, Θ. Αγγελόπουλο, Τ. Πάρις, κ.ά. Το 1968 άρχισε η συνεργασία του με το Κ.Θ.Β.Ε. ως φροντιστής και το 1971 ως ηλεκτρολόγος. **Έχει συνεργαστεί με** τους σκηνοθέτες: Θ. Κωστόπουλο, Μ. Βοηλιανάκη, Κ. Μιχαηλίδη, Γ. Μιχαηλίδη, Γ. Θεοδοσιάδη, Γ. Αρμένη, Π. Κατσέλη, Α. Βουτσινά, Ν. Χουρμουζιάδη, Β. Αρδίττη κ.ά., καθώς και με τον μεγάλο δάσκαλο και ιδρυτή του Κ.Θ.Β.Ε., Σ. Καρανινό. Συνεργάστηκε, επίσης, σε πολλές παραστάσεις όπερας και μπαλέτου με τους σκηνοθέτες Λουμπίνοφ, Τ. Κόπη κ.ά.. Τα τελευταία χρόνια συνεργάζεται με τον Δήμο Νεάπολης.

ΤΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ (σκηνογράφος)

Σπουδές: Β.Φ.Α. στη σκηνογραφία και ενδυματολογία (S. Houston, State University). **Συνεργάστηκε ως σκηνογράφος με** το Κ.Θ.Β.Ε., την Εθνική Λυρική Σκηνή, το θέατρο Εμπρός, με πολλά ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ., το ελεύθερο θέατρο, με μουσικές σκηνές και οργανισμούς. **Έχει συνεργαστεί με τους σκηνοθέτες:** Α. Βουτσινά (*Ορνίθες, Νεφέλες, Σε στενό οικογενειακό κύκλο, Δεσποινίς Τζούλια, Χορός του θανάτου*), Α. Ουδινότη (*Επιστάτης*), Σ. Τσακίρη (*Χριστός Πάσχω, Οδυσσεύς*), Δ. Ιωάννου (*Μάνα κουράγιο*), Π. Φιλιππίδη (*Επιθεωρητής*), Π. Χαρίτογλου

(*Μαχαίρι στο κόκκαλο*), τον Π. Μιχαηλίδη, Δ. Έξαρχο, Κ. Τσιάνο, τον χορογράφο Ι. Ζιλένσκι (*Λίμνη των κύκνων*), κ.ά..

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΛΑΔΙΚΟΥ (ηθοποιός)

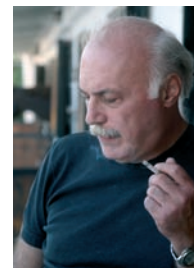
Σπουδές: Δραματική Σχολή Θεάτρου Τέχνης Κάρολου Κουν. **Συνεργάστηκε με το Θέατρο Τέχνης:** *Η αυλή των θαυμάτων* (Οθλία), *Θείος Βάνιας* (Εθελνα), *Η άνοδος και η πτώσις του Αρτούρου Ούι* (Κ. Ντόλφιν), *Αντόνιο ή το μήνυμα* (Αθήκη), με το **ΚΘΒΕ:** *Συρανό Ντε Μπερζεράκ* (Ρωξάνη), *Βασιλιάς Ληρ* (Γοβερίλη), *Το σπίτι της Μπερνάρντα Αλμπά* (Αντέλα), *Ιούλιος Σαίξπηρ* (Πορκία), *Η τρελή του Σαγιώ* (Η ωραία τρελή), *Χάρτινα πουλούδια* (Εύα), *Χάρολην και Μόντ* (Κ. Τζέπεν), *Ο γλάρος* (Αρκάντινα), *Ένας μήνας στην εξοχή* (Νατάλια), *Ελένη* και *Τρωάδες* (Ελένη), *Το πένθος ταιριάζει στην Ηλέκτρα* (Κριστίν Μάνον). Συνεργάστηκε με τους σημαντικότερους θεατρικούς σκηνοθέτες. **Στον κινηματογράφο** έπαιξε μεταξύ άλλων στα *Κόκκινα φανάρια, Δάφνις και Χλόη, Μία αιωνιότητα και μία ημέρα*. Διδάσκει στη δραματική σχολή Δ. Φωτιάδη. Το 1999 τιμήθηκε με το έπαθλο Κυβέλη.

ΤΑΣΟΣ ΜΠΑΝΤΗΣ (μετάφραση)

[1950 -2007]

Σπούδασε στη Δραματική Σχολή του Κ. Χαρισάρη και τη Φιλοσοφική Σχολή του Α.Π.Θ.. Υπήρξε **ιδρυτικό μέλος** της Εταιρείας Θεάτρου Η Σκηνή, του θεατρικού οργανισμού Μορφές και της Εταιρείας Θεάτρου Εμπρός. Ως

σκυνοθέτης συνεργάστηκε με το θέατρο Εμπρός, το Κ.Θ.Β.Ε. και το Θέατρο Οδού Κεφαλληνίας. **Μετέφρασε** τα έργα: *Ένας Αριθμός* της Κ. Τσέρτσιλ (με τον Θ. Σαράντο), *Ένα ψέμα του Μυαλού* του Σ. Σέπαρντ, *Το έργο για το Μωρό* του Ε. Άλμπι, *Κρυπτογράφημα* του Ντ. Μάμετ, *Υπόθεση της οδού Λουρσίν* του Ε. Λαμπίς, *Αμερικάνικος Βούβαλος* του Ντ. Μάμετ (με το Δ. Τάρηου), *Σωσμένος* του Ε. Μποντ (με την Θ. Ασλανίδου), *Καλά Χριστούγεννα* του Α. Έικμπορν, *Τρεις υψηλές γυναίκες* του Ε. Άλμπι. Ως ηθοποιός συνεργάστηκε με το Κ.Θ.Β.Ε., το Ανοιχτό Θέατρο, τον θίασο Καρέζν-Καζάκου κ.ά.. **Έπαιξε** στην *Πολίτικη Κουζίνα* του Τ. Μπουλιμέτ (Παπούς). **Τιμήθηκε** με το Βραβείο Θεάτρου της Ενώσεως των Θεατρικών και Μουσικών Κριτικών για τη σκηνοθεσία του έργου *Υπόθεση της οδού Λουρσίν*, με το βραβείο κοινού από το περιοδικό Αθηνόραμα για το έργο *Addio del Passato*. **Έφυγε** στις 7 Ιανουαρίου 2007.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΡΟΥΦΑΣ

(σκυνογράφος - ενδυματολόγος)

Σπουδές: Αρχιτεκτονική εσωτερικών χώρων. Αντικείμενο που στη συνέχεια βελτίωσε ασκούμενος στο Παρίσι και στη Βενετία. Το 1978 ως βοηθός του Γιώργου Ζιάκα μπαίνει στην ομάδα του Θόδωρου Αγγελόπουλου και συμμετέχει σε τέσσερις ταινίες. Έκτοτε **συνεργάζεται** με κρατικές σκηνές, θεατρικές ομάδες, καθώς και την κρατική τηλεόραση. Δείγματα της ζωγραφικής δουλειάς του περιλαμβάνονται στην εγκυκλοπαίδεια

«Ελληνες Ζωγράφοι» των εκδόσεων Μέλισσα. **Διδάσκει** σκηνογραφία-ενδυματολογία στη Δραματική Σχολή του Κ.Θ.Β.Ε. **Ως ερευνητής ενδυμασιολόγος** συνεργάζεται με το Λαογραφικό Μουσείο Θεσσαλονίκης και οργάνωσε τα αντίστοιχα Μουσεία της Έδεσσας και των Σερρών. Μέρος της ερευνάς του για το ελληνικό παραδοσιακό κοστούμι έχει δημοσιευθεί σε άρθρα και βιβλία. Ιδρυτικό μέλος της Ελληνικής Ενδυμασιολογικής Εταιρίας.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΟΥΝΤΖΟΥ (ηθοποιός)

Σπουδές: Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου. Σχέδιο στη σχολή Δοξιάδη. Ως αριστούχος προσελήφθη στο Εθνικό Θέατρο, όπου **πρωταγωνίστησε** στις τραγωδίες: *Πέρσες*, *Αντιγόνη*, *Οιδίπους επί Κολωνά*, *Φοίνισσες*, *Βάκχες*, *Ηλέκτρα*, *Τρωάδες*, *Ίων*, *Ηρακλείδες*, *Ιππόλυτος*. Με παραστάσεις αρχαίου δράματος εμφανίστηκε και στο εξωτερικό: Η.Π.Α., πρώην Σοβιετική Ένωση, Άπω Ανατολή, Κίνα κα σε αρκετές πόλεις της Ευρώπης. Επίσης, πρωταγωνίστησε σε έργα του παγκόσμιου ρεπερτορίου και του νεοελληνικού θεάτρου. Συνεργάστηκε, επίσης, με το Αμφιθέατρο του Σ. Ευαγγελιάτου στη *Μαρία Στιούαρτ* (Ελισάβετ) και με το Θέατρο Κ. Κουν στην *Ιφιγένεια εν Αυλίδι* (Κλυταιμνήστρα). **Τιμήθηκε** με το έπαθλο Μαρίας Κοτοπούλη. **Δίδαξε** επί σειρά ετών στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου.

Υπεύθυνοι παράστασης

Μηχανικοί σκηνής:

Γιώργος Αντωνιάδης
Στέφανος Σαμαρτζίδης
Αλέκος Αυγερινός

Χειριστής κονσόλας φωτισμού:

Κώστας Θωμάς

Ηλεκτρολόγος σκηνής:

Μηνάς Φάρης

Χειριστής κονσόλας ήχου:

Νίκος Δρακόπουλος

Φροντιστήριο:

Κατερίνα Αϊναροζίδου

Ενδύτρια:

Δημόκλεια Σαράφη

Το προσωπικό υποδοχής του Κ.Θ.Β.Ε.
ντύνει η εταιρεία Ο. ΦΩΚΑΣ Α.Ε.

Εισιτήρια για τις παραστάσεις του Κ.Θ.Β.Ε.
προπωλούνται –εκτός των ταμείων του θεάτρου–
και σε όλα τα καταστήματα i-stores.
(Τηλ. 801-11-15-1617)

Ανάσα ζωής

Ντέιβιντ Χέαρ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Θεατρική Περίοδος 2007-2008
Αριθμός δελτίου 563

Τμήμα Εκδόσεων και Δημοσίων Σχέσεων Κ.Θ.Β.Ε.

Υπεύθυνη: Ιφιγένεια Ταξοπούλου

Τομέας Εκδόσεων

Επιμέλεια έκδοσης: Σοφία Ευτυχιάδου, Ειρήνη Ζών
Γραφιστική επιμέλεια: Ελένη Ματζίρη

Φωτογραφίες δοκιμών: Κώστας Αμοιρίδης
Παραγωγή εντύπου: Grapholine

Το φωτογραφικό υλικό του προγράμματος προέρχεται
από τις πηγές:

1. Πρόγραμμα της παράστασης *Breath of Life*, στο θέατρο Ρόγιαλ Χέιμαρκετ, Λονδίνο, 2002.
2. Richard Eyre and Nicolas Wright, *Changing stages: A View of British and American Theatre in the Twentieth Century*, Bloomsbury, London, 2000.
3. Simon Callow, *The National: The Theatre and its Work 1963-1997*, Nick Hern Books in association with Royal National Theatre, London, 1997.
4. John Bull, *New British Political Dramatists: Howard Brenton, David Hare, Trevor Griffiths and David Edgar*, Macmillan, London, 1984.

Μέγας Χορηγός

Χορηγός επικοινωνίας

Με την υποστήριξη

*Ο ΖΥΘΟΣ άνοιξε τις πόρτες του το 1990,
ανάμεσα στους ήχους και τις μυρωδιές,
στην αεικίνητη βουή του εμπορίου, στα Λαδάδικα*

κατούνη 5 Λαδάδικα τηλ: 2310 540284 Θεσσαλονίκη

*Με την ίδια φιλική ατμόσφαιρα
και το καλό φαγητό, αναγεννήθηκε το 1995
το ΝΤΟΡΕ – ΖΥΘΟΣ, το ιστορικό στέκι
της Θεσσαλονίκης, δίπλα στον Λευκό Πύργο.
Ο χώρος φιλόξενος, οι γεύσεις πολύτιμες,
χρόνος για ανάπαυλα και ανθρώπινη επαφή...*

πλ. τσιρογιάννη 7 τηλ: 2310 279010 Θεσσαλονίκη
www.zithos.gr

OLYMPIC
AIRLINES

Embracing the world

Head Office

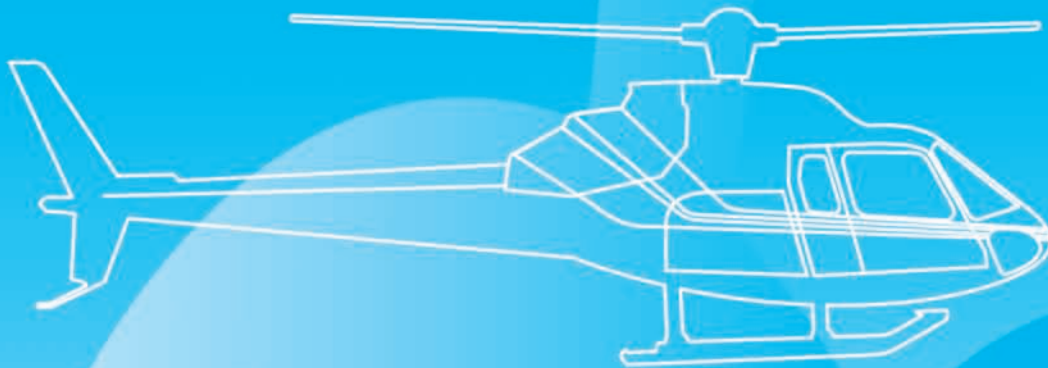
OLYMPIC AIRLINES s.a.

5th Km Spaton - Loutsas Ave. GR 19019 Spata

ATHENS - GREECE

Tel. +30 - 210 - 3569111, Fax. +30 - 210 - 3568925

www.olympicairlines.com

Ελικόπτερα

**Όταν το απρόσιτο γίνεται προσιτό
Όταν το αναγκαίο είναι και επείγον**

Για περισσότερες πληροφορίες και κρατήσεις επικοινωνήστε:
Τηλ: **210-3565.200, 210-3565.202, 210.3565.203**
Fax : **210.3565.201**

Ολοκληρωμένος Κύκλος Αεροπορικών Υπηρεσιών

ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΠΕΛΑΤΩΝ - HANDLING
ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ - CARGO
ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ - ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΑΕΡΟΣΚΑΦΩΝ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΛΙΚΟΠΤΕΡΑ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΑΕΡΟΠΛΟΪΑΣ

ΣΧΟΛΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΧΕΙΡΙΣΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΑΕΡΟΠΛΟΪΑΣ

GALILEO HELLAS S.A.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΥΣΙΜΩΝ Α.Ε.

OLYMPIC INTORPLANE COMPANY S.A.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΓΩΓΟΥ ΚΑΥΣΙΜΟΥ
ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ Α.Ε.

Olympic Airways - Services / Art Studio

Συγγρού 96-100, Αθήνα 117 41 * Τηλ. Κέντρο: 210 3569111 * www.olympic-airways.gr

Το θέατρο αναδεικνύει τον άνθρωπο.
Τα πολυκαταστήματα FOKAS στηρίζουν το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος.

ΑΘΗΝΑ • Σταδίου 41 • Ερμού & Βουλής ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ • Τιμισκή 48-50 • Τιμισκή 64 (F Sport) • Ερμού 14
ΒΟΛΟΣ • Ερμού 164 ΗΡΑΚΛΕΙΟ • Λ. Καλοκαιρινού 70-72 ΚΕΡΚΥΡΑ • Ευγ. Βουλγάρεως 44